

սրահը դրուած էր նաև՝ յառաջացեալ աշակերտի մը Պ. Մկրտիչ Զօպանեանին երկու իւղաներկ պատկերները, որոնց աղէկութեանը և ճշգրտութեանը վկայութիւններ տուին նոյն անձինքը, մանաւանդ վենետկոյ Գեղեցիկ արուեստից Ակադեմիային Տեսուչն և քաղբիւս օրադիրը, յորոց առաջինը աշակերտէն աւելի վարժապետի արժանաւոր վրձնոյ արդիւնք կը համարէր:

Ահաւասիկ աւարտավարժ պատանեաց թիւը, որոնք ընթացքնին լմնցուցած դարձան 'ի Հայրենիս.

Պ. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԵՍԲՐՄՃԵԱՆ Կ. ՊՕԼՍԵՑԻ

Պ. ՎՐԹԱՆԷՍ ԳՈՒՇՆԵՐԵԱՆ ԽԱՐԱՍՈՒՊԱԶԱՐՑԻ

Պ. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՍԱՎԱՅԵԱՆ Կ. ՊՕԼՍԵՑԻ

Պ. ՂԵՒՈՒՄ ԲԵԼԻՔԵԱՆ Կ. ՊՕԼՍԵՑԻ

Պ. ԳՐԻԳՈՐ ՍՆԱՊԵԱՆ Կ. ՊՕԼՍԵՑԻ

Պ. ՊՕՂՈՍ ԲՄԻՐՁԷԱՆ ՊՐՈՒՍՅԱՑԻ

Պ. ԿԱՐԱՊԵՏ ՍԵՂԲՈՍԵԱՆ ԱՐԻՄԱՆՈՒՊՕԼՍԵՑԻ

Պ. ԱՆՏՈՆ ԴԱՂԱՅԱՆ Կ. ՊՕԼՍԵՑԻ

Պ. ՊԵՏՐՈՍ ԳԻՐԴՅԱՆԵԱՆ Կ. ՊՕԼՍԵՑԻ

Պ. ՅԱՐՈՒԹԻՄԵՆ ՆԱՀԱՊԵՏԵԱՆ ՏՐԱՊԵՏՆԵՑԻ

Պ. ՅՈՎՀԱՆ. ԳՈՒՐԳԻՊԱՆԸՔԵԱՆ ԵՒԴՈԿԻԱՑԻ

Պ. ՄԻՍԱԿ ՄԱՍՐԱՅԵԱՆ ՍԱՄՍՈՆԵՑԻ

Պ. ՅԱԿՈԲ ՅԱԿՈԲԵԱՆ ԵՒԴՈԿԻԱՑԻ

Պ. ՏՐԻԱՆ ԳԻՒՊՊՈՍԵԱՆ ԵՒԴՈԿԻԱՑԻ

Պ. ՄԻՀՐԱՆ ՏԱՄԱՏԵԱՆ Կ. ՊՕԼՍԵՑԻ

Պ. ՄԻՀՐԱՆ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ Կ. ՊՕԼՍԵՑԻ

Պ. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՓԱՓԱՅԵԱՆ Կ. ՊՕԼՍԵՑԻ

Պ. ՎԱՐԴԱՆ ՄԻԹԱՐԵԱՆ ԿԱՐԵՑԻ

Ի հաճութիւն ընթերցանելաց կը դնենք հօս Պ. ՄԻՀՐԱՆ ՏՊԱՄԱՏԵԱՆԻ Պարգևաբաշխութեան առթով կարգացած ոտանաւորը իբրև հրաժեշտ մը.

ՎԵՐՁԻՆ ԲԱՆՔ ՀՐԱԺԵՇՏԻ

ԱՌ ԳԵՐԱՊԱՅԵԱՆ ՏԵՐԴ ԵՒ ՅԱՐԳՈՅԱՊԱՅԻ ՀԱՐՍ

Զոր օրինակ հեղասահ ի յատափայտ ծովածուփ
Զամեհի ալիս նաւորդը անդընդահերձ փեռեկեալ,
Արշաւելով 'նդ անդորտ անեղրական դըրունս հողմոց
Եւ ընդ ժայռ և ընդ խութ կոծեալ բաղխեալ ընդ ալիս,
Տաղտուկ յերկար 'ի տարուբեր սահանակոծ ծրփանաց
Անձկաբեկ անձկակարօտ առ ծովափունս ասպընջական
Առ խուն նըշմար ցամաք հողոյ 'ի բիւր մաղթանս հառաչեն,
Զոր թէ՛ յանկարծ 'ի հեռուստ լիցի նոցուն նըշմարել
Հըրճուին զըւարթ ծափ ըզծափի, զաղէտս համակ մոռանան.

Սապէս և մեք սիրասնունդ չորեքտասան աշակերտք
Ընդ նովին քաղցըր լըծով և ընդ նովին թեթև բեռամբ
Ի հընդից ամաց հետէ սաղապաճմ 'նըղեհեալք
Տարուբեր 'ի հայրենեաց, 'ի սիրելեաց տարանջառք
Տարուբերեալ յաշխարհածովն գիտութեանց համատարած,
Միյոտ անդու թիափարեալ, չեղեալ երբեք դասալիք
Մինչ ուրեմն զընթացս մեր աւարտավարժ հանեալ յամբոկ՝
Հասաք անվընաս 'ի տենչալին նաւահանգիստ:

Այլ ընդէր կորակոր, եղբարք, զերկիր նըշմարէք,
Զի է՝ զի թախծութիւն 'ի դէմքս ձեր բերէք սուրբ.
Գիտեմ, գիտեմ զիրաւացի առիթ ձերոյ տըխրութեան.
Ըզգամ ըզնոյն ապաքէն և ես ընդ ձեզ տըրտմակից,
Զի թողումք աստանօր թողումք ըզմեր անձկալիս,
Ըզհարըս պատուական, ըզբարեկրօն բարեխարս,
Թողումք ըզվարդապետս և որք ընդ մեզ կենսակից,
Ըզվարժարանս համբաւատենչ, ըզբուրաստանս երախտեաց,

Ըզսըրբավայր սըրտից հոգւոց և զանդաստանըս մըսաց,
Ուր հընգեակ զուարթածաղիկ տիոցս արփիլք սահեցան,
Եւ զհայկական միակ նըշխար ըզմայրավանս Մըխիթարայ,
Ըզբաղաքս համօրէն, իւրովքն հանդերձ պալատամբք,
Հրաշակերտ տաճարօք և բարձրաբերձ աշտարակօք :

Բայց թէ գամ մի խորհիցիմք ուստի մեկնիմք, յի երթամք,
Տըրտմութիւն մեր 'ի խինդ փոխարկեսցի նոյնհետայն.
Ինձ լաւ վոսփոր վրսեմական քան ըզվրնէժ վեհապանծ,
Լաւ Թագուհին Արևելայց քան ըզԴըշխոյն 'ի Հանդրին.
Երկչուրթն և երկթերթի ոսկեղջերիկ տեսիլ ավանցն
Անցանէ զանցանէ զգեղեցկութեամբ ծովածոցիդ.
Չըբնաղազոյն քան ըզՀանդրին անդանօր ծովք կըրկնավըտակ,
Երկինք միշտ ծիծաղախիտ, գեղածիծաղ և երկիր,
Բոյսք բոյլ 'ի բոյլ փըթթին ծաղկունք բազմաբիւր,
Օղբ և չուր քաղցր և վըճիտ և գեղ բնութեան գերազանց.
Թէ աստանօր վայելչագոյն թըւի մարդկան ձեռակերտ,
Անդէն ձեռն արարչագործ եղև միակ ճարտարապետ...
Եւ այլուստ յոյժ հրաշալի սիրելագոյն է ինձ միշտ
Շահաստանըն չնախարհիկ բընադաւառն իմ Բիւզանդիոն.
Հայրենիք, չըբնաղ անուն և սըրտատենչ որոց ըզգանն,
Ըզբեղ գըրուատեմ, ըզգամ, սիրեմ և սըխրանամ.
Ընդ երկար եղև ինձ տարաշխարհիկ նըշգեհուկութիւն,
Այլ ոչ իսպառ ըզսիրտ իմ 'ի քէն 'ի բաց քեցեցի.
Դառնամ ահա, դառնամ ես, դարձցի առ քեզ և սիրտ իմ
Սիրա՝ որ միշտ առ քեզ անձուկ սիրով կըզկաթ էր :
Ո՛հ, որբանի քաղցր յիշատակք ծնանին այսօր 'ի միտս իմ,
Զարթնուն յիս սէր և գորով որդիական խանդաղատանք,
Աղջմունք վերակենցաղք, և յաճախեն ինձ ըզսէր.
Խանդ եռանդուն վառէ գիս, միտք վերանան 'ի բարձունս :

Շատ է. մնասիր բարեաւ աստուածարեալ Տէր հոգեկից
Որ գահերէց բազմիս 'ի զլուխ վրսեմափայլ ակըմբիս.
Դու զառաջին մեր քայլափոխըս ուղղեցեր հայրաբար
Ի գընացս առաքինի քաղաքակիրթ մարզանաց
Ի մէնջ հոլանեւ զանգիտութեան խորիս և զմորթ.
Ողջոյն և քեզ, Հայր գերյարդոյ, տեսուչ մեծի վարժարանիս,
Որ ակթոռոյ և բարձին դորա անցեալ պայազատ
Զոր սկսան՝ ըզնոյն յամբոկ վըճարեցեր զըլխովին.
Ողջոյն ընդ ձեզ, հարք պատուելիք, ո՛վ դուք, կըցորդք արգեանց նոցին,
Եւ վարդապետք մեր սիրելիք. բարեաւ մնասիրք, ո՛վ ընկերք :
Եւ դուք բարեաւ, որք միանգամ 'ի դահլըճիս կոյք ժողով.
Մեք ցընծութեամբ վերադառնամք պարգեալ ըզթեալ 'ի հայրենիս,
Եւ թէ չիթք արտասուաց յաչաց մերոց կայլակեն,
Խընդութեան են արտասուք, առհաւատչեայ սերտ սիրոյ :

Մ. ՏԱՏԵՆԱՆ

Ա. Մուր. Ռաֆ. Վարժարանի .